

Ut keetje van Sjef, wie kent het nog?

(verhaal van Theo Dinnissen)

Vroeger had mijn vader een kiosk, waarmee hij elke zondag open was. Deze stond op de kruising bij de Diervoort, waar een zandpaadje het bos in gaat naar de Uiversnest. In de volksmond werd het "ut keetje van Sjef" genoemd. Een keetje want een kiosk kon je het niet noemen.

Je kon er limonade, snoep en ijs kopen. Dit keetje groeide uit tot een ontmoetingsplek voor de jongens van Staddijk en die van de Wijchense hei. Deze kwamen hier bijeen op zondagmorgen voor de gezelligheid en om samen een paar flesjes bier te drinken. Dit was echter niet geoorloofd omdat Sjef hiervoor geen vergunning had. Dus was het altijd opletten of er geen controle aankwam. Mijn vader genoot van deze bijeenkomsten, want ook bij heel slecht weer was hij gewoon voor hen open. Alleen bleef de uitstalklep dan wel dicht en zaten ze opeengepakt binnen in het keetje hun biertjes te drinken.

Na de middag waren de bezoekers van de Overasseltse en Hatertse vennen de klanten. Bij mooi weer kon het soms best druk zijn en moest ik, of een van mijn broers, komen opdraven om achter de ijscokist van Davino ijsjes te verkopen. Er was geen elektriciteit in het keetje dus de koeling bestond uit ijsstaven die de ijscokist koel moesten houden. Ook werden zo de limonadeflesjes gekoeld. Als er iets uitverkocht was, kon je zo maar naar huis gestuurd worden om dit op te halen. Dit was dan zo'n vijf kilometer fietsen naar huis en terug met de bestelling achterop. De doos met ijsjes werd dan stevig door mijn moeder in krantenpapier gepakt zodat ze niet zouden smelten. Frans Meeuwsen die op de Wijchense hei woonde vertelt nu nog steeds dat hij en verschillende vriendjes uit zijn buurt zondags een kwartje kregen om bij Sjef iets te gaan kopen.

Zo kwamen er verschillende kinderen uit de buurt zondags langs.

Soms werd het keetje in de winter afgebroken en bij het ven de Uiversnest als koek- en zopietent opgebouwd.

Het moest dan wel goed vriezen. De warme chocomel vond dan gretig aftrek. Samen met buurtbewoners baanden ze het ven de Uiversnest sneeuwvrij, wat bij mooi schaatsweer soms honderden schaatsers opleverde.

S`avonds kregen deze baanvegers in onze keuken bij de warme kachel een paar borreltjes en hun loon uitbetaald.

Hier heb ik nog vaak prettige herinneringen aan.

Theo Dinnissen

Foto: Sjef Den Dinnis in zijn keetje

